

Консультація для батьків

*Як виховати
толерантність у дітей*

5 ЕФЕКТИВНИХ СПОСОБІВ.

Якщо ви не бажаєте, аби одного разу, навчившись говорити, дитина десь у суспільному місці змусила вас червоніти, навчайте її толерантності. Тоді не доведеться чути такі фрази своїх дітей: «Мамо, а чому у хлопчика такий одяг?» — побачивши дитину з неблагополучної сім'ї. Або: «А чому дівчинка так смішно ходить? Чому вона не вміє рівно ходити?» — питаючи про людину з синдромом ДЦП. Уникнути цього можливо. Необхідно лише виховати в дітей толерантне ставлення до оточуючих. Як це робити?

Сім'я — модель толерантного суспільства

Діти такі безпосередні, що іноді це неприсмно оточуючим. Вони, не бажаючи навмисне чинити зло, часто ображають товариша, або перехожого. Неможливо виховати гармонійну особистість, якщо дитина не розумітиме, як правильно поводитися з людьми не такими, як усі. Люди різняться нацією, релігією, зовнішнім виглядом і захопленнями. Інколи це виглядає незвично чи смішно, навіть шокує. Але варто проявляти стриманість, недоречно тикати пальцями та кричати: «А де його ноги?» чи «Чому тьотя закуталася в ковдру (паранджу)?»

Це обов'язково необхідно пояснити синові чи доньці. Разом із толерантністю слід виховувати повагу до людини, до самого себе. Адже неможливо прищепити толерантність дитині, яка сама себе не поважає, звикла використовувати в родині гострі образливі жарти, як тато вчив, чи звертатися до членів сім'ї грубими фразами, як мама. Це все, здавалося б, безневинні речі. Є люди, які вважають: яка кому різниця, як там ми спілкуємося вдома, мовляв, то наші справи, чужа сім'я — темний ліс. Усе це так, але ж кожен є невіддільною частиною суспільства. Живемо ми поки що в цивілізованому світі, де постійно доводиться контактувати з багатьма різними людьми. Саме тому дітей слід привчати толерантно ставитися до всіх. А сім'я має бути прикладом, саме в ній можливо діти навчаються терпимості та співчуття, адже рідні, як ніхто здатні виховати в людини ці якості характеру. Якщо навчитися терпимо ставитися до рідних, то стосовно інших це буде значно легше зробити. Що для цього потрібно?

*1. Стежити за спільним спілкуванням в сім'ї.
Спочатку було слово... Тому будь-які жаргонні вислови впливають з неймовірною силою на формування особистості дитини. Якщо в сім'ї є нормальною фраза «Ти вівця, баран! От дурепа!» тощо, то дитина вже звикла та не ображається, вона обов'язково перейме цю манеру висловлюватися. Але товариші сприйматимуть болісно подібні слівця, адже їх виховували в іншій сім'ї. Так починає проявлятися нетолерантне ставлення дитини до своїх одноліток. А пізніше — й узагалі до усіх людей. Уникайте цього, завжди стежте за своїм мовленням і коригуйте дитячі звички лихословити. Адже використання добрих слів ще нікому не заважало у житті налаштовувати комунікативні зв'язки.*

2. Розкажіть дитині про народи світу, їхні звичаї та обряди.

Часто батьки бідкаються, чим розважитися з дітьми, як їх зацікавити. А все дуже просто — варто завжди починати з розмов. Спілкуйтеся з дітьми на цікаві теми, можливо, і самі дізнаєтеся чогось нового. Наприклад, як у

Китаї, аби господар не образився, гості повинні плямкати, таким чином виказуючи, якою смакотою їх годують. А заляпана скатертина — це взагалі знак великої поваги та подяки за частування. Тому, якщо дитина зробить зауваження знайомому китайцеві за плямкання (як відомо, зараз дуже багато студентів навчаються у нас у країні, тому це цілком можливо), він образиться.

3. Розкажіть про неймовірні відмінності людей в усіх сферах життя.

Хтось фарбує в зелений колір волосся, а хтось носить паранджу — і все це зустрічаємо в нашій державі. Тому дитина повинна проявляти стриманість у своїх емоціях, можливо, й у вас виникне асоціація: «Дівчина із зеленим волоссям схожа на жабеня!», але ж ви не кричатимете про це вголос. Чи крикнете? Усе це індивідуальне світобачення і воно настільки різниться з іншими, що краще свої думки з цього приводу тримати при собі та навчати цього дітей. Їм тоді буде значно легше знаходити спільну мову з людьми, які зустрічаються у житті.

*4. Розкажіть про зовнішні відмінності та людей з обмеженими
можливостями.*

*У когось може бути родима пляма на усю щоку, в когось — трохи
смішний кирпатий носик чи великі очі, інші мають якусь
інвалідність – але всіх нас об'єднує те, що ми люди, живемо на цій
планеті. І якби всі вибірково ставилися до кожного: добре до
красивих і, на нашу думку гарних, а решту зневажали, щасливіші ми
б через це не були. Людство тим і відрізняється від тварин, що в нас
не діє природний відбір. І часом люди слабкі, або скалічені зовні,
мають дуже чисту душу та добре серце, володіють глибоким
мисленням та здатні на жертовність і подвиги, на відмінну від
красивих лише зовні чоловіків і жінок. Такі речі не всім зрозумілі,
дітям усе нелегко пояснити, але це важливо і говорити про це
потрібно!*

УСІ МИ РІЗНІ, АЛЕ РІВНІ!

5. Розкажіть, що поведінка людини, яка порушує соціальні норми не є толерантною.

Батьки так прагнуть навчити дітей толерантності, що ті в свою чергу починають плутати поняття та терплять несправедливість від людей, які виявляють неповагу, обманюють та ображають, а інколи навіть б'ють. Тож цей момент також слід обговорити з дітьми.

